

Utorak, 12. juni 2007.

Svedok Miomir Stošić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.20 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

Predmet broj IT-04-84-T, Tužilac protiv Ramusha Haradinaja i ostalih.

SUDIJA ORIE: Dobar dan svima. Hvala gospodine sekretaru. Pre nego što pozovem Tužilaštvo da pozove svog sledećeg svedoka, želeo bih da se pozabavimo s nekoliko proceduralnih pitanja. Prvo, želeo bih da se obratim Tužilaštvu sa instrukcijama ovog Pretresnog veća. Tužilaštvo će se setiti da je na Predpretresnoj konferenciji 1. marta 2007. godine, Pretresno veće reklo sledeće, citiram: „Na osnovu informacija koje ste do sada dostavili Pretresno veće odobrava Tužilaštvu 125 sati za glavno ispitivanje, prilikom izvođenja svojih dokaza. Time se ne podstiče korišćenje svih 125 sati ukoliko je dovoljno manje i to nije odluka zauvek. Kao što sam rekao, ranije danas, Pretresno veće će biti fleksibilno i takođe će gledati na koji se način se vreme koristi i zadržava sva prava da prilagodi broj sati koji je odobren, ukoliko za to postoji dobar razlog. “ I to je kraj citata. To je bilo na stranicama 350. do 351. transkripta. Možda, takođe, želite da pogledate stranice na kojima je zabeležena diskusija, to su 684. i 685, na kojima je došlo do jedne stenografske greške, a možda je i moja greška prilikom izgovora i o tome se raspravljalo u vezi sa gore pomenutim tekstom. Nakon Predpretresne konferencije Pretresno veće je izdalo Tužilaštvu nekoliko upozorenja da je glavno ispitivanje uzelo mnogo više vremena nego što je predviđeno. Mi smo vas savetovali da Tužilaštvo bude više fokusirano kada postavlja pitanja svedocima, međutim vi ste nastavili da nadmašujete ovu vašu procenu. I to je bilo uprkos činjenici da je korišćeno Pravilo 92ter, čija je svrha da se uštedi sudsko vreme i vi ste se sve više oslanjali na to pravilo uvođenjem pismenih dokaza. Rezultat tog korišćenja vremena se može videti u dve tabele koje su sada podeljene, ako su podeljene ... još nisu, trebalo bi da budu podeljene. Da li su one na raspolaganju? Ja ću vam reći šta možete u njima da nađete i mogu vam reći da ćete ih uskoro dobiti. I rezultat tog utroška vremena se može videti na ove dve tabele. Ja vas prvo upućujem na tabelu koja nosi naslov „Izveštaj o glavnoj bazi podataka broj 3“. Od kraja iskaza svedoka 6, vi ste upotrebili gotovo 15 sati više nego što ste procenili da će vam potrebno, pre nego što je došao taj svedok. A sada pogledajte tabelu koja nosi naslov: „Izveštaj o glavnoj bazi podataka broj 2“, koja vam je predata i tu se vidi da ste vi završili sa 28 svedoka, a tu ne računamo svedoka Pretresnog veća Maklena Mišu i, naravno, ne računamo Shefqeta Kabashija. Vi ste, do sada, upotrebili 50. 3% vremena koje vam je dodeljeno. To znači da vi imate nešto manje od 62,5 sata da izvedete ostatak vaših dokaza. Pretresno veće bi želelo da od Tužilaštva dobije ažurirani spisak svedoka. U ovom trenutku radimo po spisku od 2. marta 2007. godine. Neki svedoci su skinuti sa tog spiska, dok se status drugih promenio, posebno unutar okvira Pravila 92 bis, 92 ter i 92 quater. Ako biste, na primer, razmotrili, da je svedok pod pseudonimom 14, bio klasifikovan kao svedok po Pravilu 92 ter, u dodatku A vašeg podneska od 19. februara 2007, da budemo precizni,

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

on je naveden kao svedok 92 bis, koji treba da se pojavi na unakrsnom ispitivanju, ali to je praktično ekvivalentno tome da on bude svedok po Pravilu 92 ter. E sada, 24. maja 2007. godine Pretresno veće je odbilo vaš zahtev 14, . . . koji je onda njegov sadašnji status? Da li vi planirate da ga i dalje držite na vašem spisku svedoka. Štaviše, ažurirani spisak svedoka treba da osigura da vreme, koje je predviđeno za ostale svedoke, ispuni broj sati koji je preostao Tužilaštvu za izvođenje dokaza, a od kraja iskaza svedoka 6, to je bilo 62,5 sata. Tužilaštvu se daje rok do utorka, 19. juna, da podnese ažurirani spisak svedoka i ovim su zaključene napomene Pretresnog veća o ovom pitanju. Ja sam obavešten da će Izveštaji glavne baze podataka br. 3 i 2, biti dostavljeni u narednih par minuta. Sledeća stavka je: Pretresno veće objavljuje da podnesci Odbrane o svedoku 30, nisu uspeli da ubede Pretresno veće da ne treba da izdaje *subpoenu* koju je zatražilo Tužilaštvo. Sada prelazim na sledeću stavku, a to je, želeo bih da pitam Odbranu da li ima prigovora na zaštitne mere koje su tražene u 12. pisanom podnesku za zaštitne mere, koji je prvobitno imao broj 11, ali sada je 12. podnesak, a u vezi sa svedokom, ne svedokom koji će početi sa svojim iskazom danas, jer nisu tražene zaštitne mere za tog svedoka, već za svedoka koji će uslediti nakon svedoka koji će početi da svedoči danas. Ako ne možete sada da date odgovor, Pretresno veće bi želelo, možda kasnije, da čuje vaš stav.

ADVOKAT EMMERSON: Svakako ću razmisliti o tome odmah posle prve pauze i što se nas tiče mi ćemo biti u mogućnosti da vam damo definitivni odgovor.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Ima jedno ili dva pitanja koja se odnose na oba prva svedoka i kada bude zgodno ja bih želeo da to pokrenem.

SUDIJA ORIE: Ja ću vam dati tu priliku, ali još uvek imam nekoliko stavki na svom spisku. Nakon prve pauze, gospodine Guy-Smith, gospodine Harvey, da li je to moguće za vas?

ADVOKAT GUY-SMITH: To bi bilo potpuno u redu.

ADVOKAT HARVEY: I za nas, takođe.

SUDIJA ORIE: Sada ću preći na nekoliko pitanja, koja su na neki način povezana. Pretresno veće nije dobilo izveštaje u odnosu na neke od *subpoena* koje je Pretresno veće izdalo. Prvo, u odnosu na svedoka pozvanog *subpoenom* koji nosi broj 52, tako da ako bilo koja od strana, a posebno Tužilaštvo, koje poziva ovog svedoka, zna za bilo kakav razvoj događaja u vezi sa tim da li je dostavljena *subpoena* ili bilo kakav drugi razvoj u tom kontekstu, Pretresno veće bi želelo da bude o tome obavešteno. Isto važi za svedoka koji je pozvan *subpoenom* da se pojavi u četvrtak 14. juna. Isto pitanje se takođe pokreće u vezi sa *subpoenom* za svedoka koji treba da se pojavi u sredu 20. juna i u odnosu na svedoka kojem je uručena *subpoena* da bi se pojavio u četvrtak 21. juna. Naravno, Pretresno veće bi želelo da zna da li su te *subpoene* dostavljene svedocima, ali takođe, Pretresno veće se pita, da li bi bilo, bilo kakvih prepreka da se svedoci pojave i da li je Tužilaštvo razvilo neki alternativni scenario, jer, naravno, mi bismo želeli da znamo nešto o tome i Pretresno veće želi da izbegne situaciju u kojoj ćemo mi

sedeti u sudnici i onda ćemo čuti izveštaje da se svedok ne pojavljuje jer nije bio nikakav alternativni scenario koji bi bio primenjen. Prema tome, Pretresno veće podstiče Tužilaštvo da pažljivo prati šta se dešava sa *subpoenama*, da obaveštava Pretresno veće o bilo čemu što Tužilaštvo zna u tom kontekstu i takođe da nas obavesti o posledicama, kakve god da su. Naravno, ako će se svedok pojaviti u zakazano vreme, onda nema problema. Ovo se odnosi samo na situaciju u kojoj bi bila bilo kakva prepreka, pa je potrebno primeniti neki alternativni raspored. Ne znam, gospodine Di Fazio, da li možete da nam date informaciju u ovom trenutku, kada je reč o ova četiri svedoka o kojima sam govorio i ne znam da li to možete uraditi na javnoj sednici. Ja ću to prepustiti vama. Ako biste radije odgovorili nakon pauze, naravno, možete to da uradite.

TUŽILAC DI FAZIO: Mislim da bi, u interesu tačnosti, to bila bolja ideja.

SUDIJA ORIE: U redu. Ja nemam više nikakvih pitanja na svom spisku. Gospodine Emmerson, vi ste tražili da se obratite Pretresnom veću u vezi sa određenim pitanjima. Izvolite.

ADVOKAT EMMERSON: To su pitanja obelodanjivanja koja se pokreću u vezi sa oba sledeća svedoka. Zastajem pre nego što upotrebim ime prvog svedoka. Koliko sam shvatio, nisu tražene nikakve zaštitne mere za tog svedoka i nema problema ako ja upotrebim njegovo ime. Vidim da gospodin Di Fazio odmahuje glavom. Dakle, prvi svedok koji danas treba da svedoči je Miomir Stošić. Sinoć, Tužilaštvo je elektronskim putem, obelodanilo jedan komplet materijala koji je relevantan za navedenu žrtvu u jednoj od tačaka Optužnice, a iskaz ovog svedoka je relevantan za tu tačku Optužnice. Taj materijal je obelodanjen gotovo ekskluzivno na BHS-u, tako da Odbrani nije moguće da pročita ili razume, a de ne govorim o tome da asimilira taj materijal. Koliko smo shvatili, Tužilaštvo trenutno pretražuje svoje dosjee da vidi da li se mogu staviti na raspolaganje prevodi tih dokumenata na engleski. Ali, s obzirom na raspored, mali su izgledi da će to biti dostavljeno na vreme i, takođe, da će Odbrana to na vreme asimilirati, da bi mogla da koristi ta dokumenta u unakrsnom ispitivanju koje počinje odmah nakon glavnog ispitivanja. Ja sam razmišljao da li bi to bilo najkorisnije korišćenje vremena dok ta dokumenta ne obradimo, ali u realnosti takvo unakrsno ispitivanje, po mojoj proceni, neće uzeti dovoljno vremena danas posle podne da bi Pretresno veće reklo da smo produktivno iskoristili vreme. To me dovodi do sledećeg svedoka za kojeg su tražene zaštitne mere.

SUDIJA ORIE: Mogu li da vas prekinem samo na sekundu. Da li bi gospodin Di Fazio mogao da nas obavesti, ne detaljno, ali da steknemo bilo kakav utisak o tome kakvi su to obelodanjeni dokumenti. Da li je to nešto što baca novo svetlo na ta pitanja ili samo potvrđuje?

TUŽILAC DI FAZIO: Uglavnom, koliko sam ja shvatio, objelodanjivanje se odnosi na žrtvu,...

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DI FAZIO: ... koji je rođak ovog svedoka koji sada dolazi, tako da su, naučne prirode, ako se sećam. Tu nisu nikakve izjave te osobe koja je preminula, ništa slično tome. Mislim da tu nema ništa posebno važno što bi pokrenulo interes Odbrane.

SUDIJA ORIE: A da li je ispitano, da li bi se neki od tih dokumenata mogao da se odnosi na pitanja u vezi sa kojima bi strane mogle da postignu saglasnost. Ne znam u kom stepenu je to ranije ostvareno. Na primer, da li je prihvaćena identifikacija na osnovu DNK i da li je tačno da je ta žrtva rođak ovog svedoka. Iako je to tačno, ako su to sve lekarski izveštaji, ne znam šta je to, ali možemo da se pitamo da li bi korišćenje i prezentiranje takvih dokumenata bilo nešto bi moglo da se na taj način obradi, i ne bi bilo sporno.

TUŽILAC DI FAZIO: Ja mogu da dodam da ja pretpostavljam da su većinu tih dokumenata takvi. Ja nažalost nisam svestan tačnog sadržaja dokumenata. Tu postoji izvesna protivrečnost, ja nisam imao šanse da vidim zašto tu nema prevoda, ali mislim da je tu uglavnom reč o naučnim dokumentima.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, ja da li sam ja dobro shvatio, da taj materijal koji je obelodanjen, gospodinu Emmersonu kasno sinoć, da ste vi videli taj materijal pre nego što ste, vi ste rekli gospodine Emmerson da ste videli materijal pre nego što ste ušli u sudnicu. Ja bih očekivao da ste vi sinoć iskoristili vreme da barem prelistate taj materijal, da biste se upoznali sa detaljima, da biste znali o kakvim materijalima je reč. Gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO: To je uglavnom materijal koji se odnosi na osobu koja je preminula. Ja sam pregledao mnogo materijala, jedan deo njih je na BHS-u. Ja sam to obelodanjivanje upriličio, na osnovu toga što sam pogledao taj materijal i doneo odluku da li treba da se stavi na osnovu našeg pravilnika na raspolagane Odbrani. Nisam prolazio kroz svaku reč u tim dokumentima, jer Tužilaštvo nema veliki interes za ta dokumenta. Ali, to je procena koju sam ja imao.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, možda je to pitanje koje će se rešiti, možda će i dalje ostati problem.

ADVOKAT EMMERSON: Ja, očigledno, ne znam kako je gospodin Di Fazio mogao da bude u poziciji da detaljno pogleda sadržaj tih dokumenata, a on je možda njih samo prelistao sa nekim ko može da čita BHS. Ja se prepuštam Pretresnom veću u ruke, ali praktično govoreći, s obzirom da je Tužilaštvo obelodanilo materijal koji se odnosi na navodnu žrtvu u jednoj od tačaka Optužnice i imajući na umu da postoji značajna neizvesnost u vezi sa okolnostima koje su se odnosile na njegov nestanak i njegov fatalni kraj, ja ne bih ulazio sada u detalje u vezi sa identifikacijom na osnovu DNK, ali kad je reč o odbrani gospodina Haradinaja, postoje forenzička pitanja koja su relevantna za ovog svedoka i tu žrtvu i ja bih želeo, makar i kratko, da to ispitam sa ovim svedokom i da ulazim možda u malo više detalja. Ja bih oklevao da prihvatim ocenu gospodina Di Fazioa na prvi pogled, o dokumentima koja on ne može da čita jer su na jeziku koji on ne razume i za koji možda nije imao prevod, tako da te ne može da bude od potencijalne pomoći Odbrani. I ono što bih ja želeo da predložim je efikasnije korišćenje vremena danas posle podne. Ja sam to pokrenuo sa gospodinom Di Faziom

pre nego što smo počeli da radimo danas i pitao sam ga da li postoji neki alternativni put koji bi uključio pozivanje sledećeg svedoka, nakon glavnog ispitivanja ovog svedoka, dakle, da nakon njega usledi glavno ispitivanje sledećeg svedoka. Ali, tu je jedan drugi problem, koji nije možda toliko akutan, a odnosi se na sledećeg svedoka.

SUDIJA ORIE: Da li mogu da pretpostavim da vi sada prelazite na sledeće pitanje objelodanjivanja.

ADVOKAT EMMERSON: Ja sam svestan da sve to iznosim pred Pretresno veće, ali ja samo želim da vidim kakav je stav Pretresnog veća, u kakvom pravcu dalje treba da nastavimo da radimo. Pre nego što smo počeli da radimo danas, dobili smo dosije iz predmeta Limaj, u kojem se nalazi 18 dokumenata, koji se odnose na tačku Optužnice u vezi s kojom drugi svedok treba da svedoči. Neko s moje leve strane sada pregleda taj materijal dok ja o njemu govorim, jer očigledno ja nisam imao mogućnost da se upoznam sa sadržajem tog dosijea, koji nije obelodanjen elektronskim putem unapred. Ali, koliko sam ja shvatio, a molim da me isprave ako grešim, ta dokumenta su dostavljena uglavnom na engleskom i bilo bi moguće obraditi ta dokumenta, ali ne bi ih bilo moguće obraditi dok traje glavno ispitivanje, tako da bi moj praktični savet bio da oba svedoka danas svedoče u glavnom ispitivanju i da onda napravimo, posle toga, pauzu, tako da bismo mi mogli da obradimo materijal koji nam je obelodanjen i onda bismo mi mogli tokom noći to da radimo i da nastavimo sa unakrsnim ispitivanjem sutra.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, hoćete li da odgovorite na ovaj predlog gospodina Emmersona.

TUŽILAC DI FAZIO: Ja to prepuštam odluci Suda, a reći ću samo sledeće. Taj predlog postupanja tokom današnje rasprave ne bi bio previše nezgodan za Tužilaštvo. Ja sam spreman da nastupim sa svojim svedokom, i koliko sam shvatio, gospodin Kearney će biti spreman i za svog svedoka. Ja mogu da ga i pravovremeno obavestim o tome, ako se za to odlučimo.

SUDIJA ORIE: Samo bih vas pitao ovo. Dakle, usmerimo se prvo na ovog prvog svedoka koji bi trebalo da počne sa svedočenjem. Počnimo prvo sa tom temom. Zašto su materijali koji su relevantni za njegovo svedočenje obelodanjeni tek 15 sati pre početka njegovog svedočenja, a ne ranije. Da li je to neki možda novi materijal ili ga svedok doneo?

TUŽILAC DI FAZIO: Ne, koliko sam shvatio, problem je bio što nismo imali engleski prevod za veliki deo materijala na BHS-u i na žalost, to je zato što je taj materijal na BHS-u prilično kasno obelodanjen. Naime, to je ono što je, pretpostavljam, dovelo do problema na strani timova Odbrane. Tužilaštvo će sada potražiti sve raspoložive prevode, ja naglašavam, dakle, one prevode koji već postoje i daćemo ih Odbrani što pre možemo. Međutim, ne mogu garantovati da postoje engleski prevodi za svaki dokument koji ćemo im dati na BHS-u i onda problem još dolazi u tom pogledu što u stvari ne možemo da utvrdimo koji je prevod kojeg originala i tako dalje.

SUDIJA ORIE: Da, pokušavajmo da shvatimo o čemu se tačno radi. Kako god bilo, vi ste uspeli da identifikujete dokument, da se odnosi na preminulog rođaka ovog svedoka. Vi kažete da, s obzirom da nije bilo engleskog prevoda, to je dovelo do problema u Odbrani. Ja mogu zamisliti da je to i vama prouzrokovalo probleme i pitam se, zbog čega ste uopšte obraćali pažnju na dokumente koji nisu prevedeni na engleski, a koje ste, pak, juče ili danas, utvrdili relevantnim, a ako ste utvrdili da su relevantni dokumenti i ranije, zašto niste na vreme obavestili Odbranu da se radi o dokumentima koji su relevantni, čije prevode, međutim, još niste pronašli. Dakle, zašto se to nije desilo prošlog petka ili četvrtka ili još prošle srede?

TUŽILAC DI FAZIO: Meni je žao zbog toga časni Sude. Mi ćemo nastojati da do toga više ne dođe, kada je reč o svedocima koji tek nastupaju.

SUDIJA ORIE: Molim vas da sledeći put ne prezentirate takvo pitanje kao nešto što prouzrokuje probleme Odbrani. Nemojte čekati da nam se Odbrana obrati s tim problemom. Dakle, nemojte čekati da to Odbrana kaže, već treba da kažete Pretresnom veću da ste propustili da identifikujete dokumente kao relevantne za tog svedoka, da ste pre svega propustili da ih obelodanite ranije na originalnom jeziku i da niste pravovremeno proverili da li su dostupni svi prevodi. Dakle, tako nam se obratite. Mislim da smo dosta rekli o tome. Idemo dalje. Ima li još koje pitanje?

ADVOKAT EMMERSON: Ima još jedno pitanje i ja bih u kratkim crtama izneo. A to sledi iz indikacije koju ste vi malopre dali, odnosno odluke po molbi za izdavanje *subpoene* u odnosu na svedoka 30. Ja neću ulaziti u detalje u ovoj fazi, međutim, Pretresno veće će se priseliti da je Odbrana u odnosu na tu *subpoenu* iznela sledeći argument. To su bila dva centralna pitanja koja su se ticala dva druga svedoka. Jedan od kojih je imenovana žrtva i svedok o određenim stvarima o kojima će se svedočiti svedok 30. Jedan od ta dva svedoka je imenovani počinitelj, barem navodno, jedne od tačaka u odnosu na koju svedok 30 treba da svedoči. Časni Sud će se priseliti iz korespondencije koju smo mi sumirali u našem podnesku, da, kada je reč o ovom prvom od ova dva pojedinca, da Odbrana već duže vreme traži da se da objašnjenje i da dobijemo objavu od strane Tužilaštva materijala koji može biti jedino materijal po Pravilu 68 i zbog kojeg je Tužilaštvo u poslednjem trenutku odlučilo da ne pozove tu osobu za svedoka Tužilaštva. Slično tome, kada je reč o ovim drugim svedocima, Pretresno veće će se podsetiti i mi smo to spomenuli i u našem podnesku jednom prilikom u kojoj je gospodin Di Fazio uveravao Pretresno veće da je razgovor koji je vođen sa tim svedokom u svojstvu osumnjičenog, da je obelodanjen Odbrani sledećeg dana.

SUDIJA ORIE: Da vas prekinem ovde. Kada sam rekao Odbrani, gospodine Emmerson da argumenti koje ste izneli u pogledu svedoka 30 nisu uverili Pretresno veće u potrebu izdavanja *subpoene*, nisam time želeo da kažem da pitanja za koja ste vi zatražili donošenje odlaganje naše odluke, nisu ozbiljna sama po sebi. Gospodine Di Fazio, vi ste svakako videli koja su pitanja, koja je pitanja Odbrana iznela tamo i zbog čega su tražili odgađanje donošenja odluke po vašem podnesku. Kada mislite da biste se mogli pozabaviti tim pitanjima i odgovoriti na njih? Ja ne mislim da biste trebali da date detaljno odgovor sada, međutim, radi se o jednom svedoku koji više nije na popisu,

još jednom svedoku za kojeg je gospodin Emmerson rekao ... možda biste to trebali da proverite za vreme pauze.

TUŽILAC DI FAZIO: Ja se nisam lično bavio tim pitanjem. Molim vas da to rešimo posle pauze kada proverim to pitanje.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, izvolite.

ADVOKAT EMMERSON: Ja mislim da će pomoći gospodinu Di Faziou ako ga ja podsetim da se on bavio sa oba ta svedoka lično.

SUDIJA ORIE: Ja to ne znam.

ADVOKAT EMMERSON: No, da se pozabavim još jednim pitanjem i to formalno i za zapisnik. Naime, mene zabrinjava činjenica što znam već duže vreme i što sam usmeno od Tužilaštva zatražio da mi odgovore zašto su doneli odluku da svedoka 30 ne treba pozivati kao svedoka u predmetu Limaj, s obzirom da njegova izjava obuhvata i direktne optužbe, s obzirom da je svedočio o zločinu koji je počinio jedan od optuženih u tom predmetu i s obzirom da je bio u poziciji da identifikuje tog pojedinca. Mene je takođe zanimalo da znam da li Tužilaštvo u celini, odnosno da li su tužioci koji su radili na tom predmetu bili ti koji su doneli odluku da tog svedoka ne pozivaju i, to zbog toga, što su navodno, sumnjali u pouzdanost i kredibilitet tog svedoka. Ja sam gospodinu Reu usmeno početkom ove godine uputio zahtev i želeo bih ga sada reći za zapisnik, i da mi odgovori na to, a on mi je odgovorio 1. februara u ove tri rečenice. Ja to sada želim citirati za zapisnik. Citiram: „Odgovarajući na vaš usmeni zahtev o tome zašto Tužilaštvo nije pozvalo tog svedoka“, ja neću pomenuti njegovo ime, „kao svedoka u predmet Limaj, Balaj, Musliju, ja potvrđujem da se njegovo predloženo svedočenje ticalo pitanja koja su bila izvan perioda obuhvaćenog optužnicom i nisu bila relevantna za taj predmet. “ Moguće je da se još trebalo pozabaviti tim objašnjenjem, ali mislim da je ispravno i nužno da se u ovom trenutku stavi u javni zapisnik.

SUDIJA ORIE: U redu, sada je u zapisniku. Gospodine Di Fazio, da li ste spremni zvati svog sledećeg svedoka? To je, kao što je ranije rečeno, gospodin Miomir Stošić.

TUŽILAC DI FAZIO: Ja ću to uskoro i učiniti. Međutim, možda bih pre nego što to učinim, trebalo da pitam sledeće. Da li će predlog gospodina Emmersona Pretresno veće prihvatiti, odnosno da danas obavimo glavno ispitivanje oba ova svedoka, a unakrsno ispitivanje odgodimo za sutra, kako bismo rešili ovaj problem obelodanjivanja.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, Pretresno veće će možda čak i prihvatiti taj predlog, međutim, mi ćemo to razmotriti u pauzi, što znači da ćemo sada započeti sa glavnim svedočenjem prvog svedoka.

TUŽILAC DI FAZIO: Da.

SUDIJA ORIE: Ali svakako se morate pripremiti za sledećeg svedoka i pobrinuti se da može da bude pozvan i pre nego što gospodin Stošić bude unakrsno ispitivan.

TUŽILAC DI FAZIO: Siguran sam da je gospodin Kearney čuo ovo i da će se odmah pobrinuti da to i bude tako.

SUDIJA ORIE: U redu.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Dobar dan, gospodine Stošiću.

SVEDOK STOŠIĆ: Dobar dan.

SUDIJA ORIE: Pravilnik o postupcima i dokazima zahteva da pre nego što počnete sa svedočenjem u ovoj sudnici date svečanu izjavu, da ćete govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine. Tekst svečane izjave vam sada dodaje poslužiteljica, ja vas pozivam da date svečanu izjavu.

SVEDOK STOŠIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA ORIE: Hvala gospodine Stošiću. Izvolite sedite. Gospodine Stošiću, prvo će vas ispitivati gospodin Di Fazio koji sedi, odnosno stoji sa ove strane. Izvolite gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala.

svedok: Miomir Stošić

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC DI FAZIO

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Gospodine Stošiću, želeo bih od vas da čujem prvo vaše lične podatke. Možete li nam reći da li je ovo što ću sada izneti tačno. To su vaši lični podaci. Rođeni ste 26. 7. 1969. u Peći/Pejė i vi ste Srbin po nacionalnosti. Da li se slažete sa time?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Godine 1998. živeli ste u *Belom Polju*, a to je u predgrađu Peći/Pejė, zajedno sa vašim ocem, majkom, bratom Zoranom i njegovom suprugom. Je li to tačno?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Vaš otac Velizar, rođen je 1935. Je li to tačno?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Znete li tačan datum rođenja ili znate samo godinu kad je rođen?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Samo godinu.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Sad ću vas zamoliti da nam ispričate neke detalje o vašem ocu, vašem pokojnom ocu. Je li on celi svoj život proživio u Peći/Pejë?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Je li on 1998. godine bio penzioner?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Znete li koliko je on 1998. godine, već bio u penziji? Kad je otišao u penziju?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: 4-5 godina.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Recite, molim vas Pretresnom veću, koji je on posao radio pre nego što je otišao u penziju?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Bio je vozač i onda portir.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Kakav tačno portir?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Radnik obezbeđenja u firmi „Srbijašume“.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. To sam želeo da razjasnim. Dakle, da je radio u obezbeđenju. Šta je to tačno značilo, gde je on bio tokom dana kad je radio i koje su bilo tačno njegove dužnosti, radne dužnosti, svakog dana, dok je radio u obezbeđenju?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Radio je po 24 sata, svaki drugi dan. Znači, čuvao je zgradu, upravnu zgrade firme.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A koje firme i gde je bila smeštena upravna zgrada te firme?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Upravna zgrada je bila smeštena u Peći/Pejë, a firma je bila „Srbijašume“. Ranije je bila šumsko gazdinstvo.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li se firma „Srbijašume“ bavila upravljanjem šumama na Kosovu?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Šta je vaš otac radio nakon što je otišao u penziju, nekih 4-5 godine pre 1998. godine?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Bavio se poljoprivredom.

SUDIJA ORIE: Gospodine Stošiću, je li vaše ime Miomir?

SVEDOK STOŠIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala časni Sude.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Recite, gde se vaš otac bavio poljoprivredom?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Pa, u selu, gde smo živeli.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Je li vaša porodica posedovala neku zemlju van sela u kojem ste živeli?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A gde?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: U *Bržaniku*, 4 kilometra od sela.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: No, da razjasnimo sledeće. Pre svega, godine 1998. gde se nalazila vaša porodična kuća. Dakle, mesto gde ste vi spavali svake noći, gde je bila vaša majka, vaš otac i vaš brat Zoran sa njegovom ženom? Gde se ta kuća nalazila?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: *Bijelo Polje*.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. A *Bijelo Polje*, koliko sam ja shvatio, ili je u sklopu Peći/Pejĉe ... ili je mesto koje je blizu Peći/Pejĉe, južno od Peći/Pejĉe, je li tako?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Deo Peći/Pejĉe.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Da li je vaš otac, odnosno trebalo bih da pitam, vaša cela porodica, da li je imala neku zemlju, bila vlasnik zemlje koja nije bila u *Bijelom Polju*?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Nije mi jasno pitanje.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, nije mi jasno da li ga sada pitate isto što ste ga već pitali. Vi ste ga pitali „da li je porodica imala neku zemlju van mesta gde ste živeli“, on je rekao „da“, pitali ste ga, „gde“, i on je rekao „u *Brženiku*, 4 kilometara od sela“. Da li je to ono na šta vi sad mislite?

TUŽILAC DI FAZIO: Nisam baš na to mislio.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Recite, da li *Brženik* daleko od mesta koje se zove Lođa/ Logjĉe.

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Spojeno sa Lođom/ Logjĉe.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Ako bi vaš otac odlazio do svoje zemlje, kako bi vam on obično rekao, kuda ide? Da li rekao da ide u *Brženik* ili bi rekao da ide u Lođu/ Logjĉe.

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: U *Brženik*.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Zamolio bih vas da pogledate ovu fotografiju koju se pojavljuje pred vama.

TUŽILAC DI FAZIO: Molim da se svedoku pokaže fotografija broj 10, po 65 ter. Molim vas da pogledate fotografiju ove osobe. No, dok rešavamo taj problem . . .

SUDIJA ORIE: Mislim da je sekretar rešio problem. Sad bi trebalo da se pojavi na ekranu.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO: Prepoznajete li ovu osobu na fotografiji? Ko je to?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Moj otac.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Dakle, Velizar Stošić?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO: Ja bih ponudio ovo za uvođenje u spis.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretaru, molim vas da nam date broj.

sekretar: To će biti P341.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Vratimo se na pitanje one parcele, zemlje na kojoj je vaš otac radio, koju je obrađivao. Nakon što je otišao u penziju, da li bi on povremeno odlazio do te parcele u *Brženiku*?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Kako bi obično otišao do tamo, kojim sredstvom?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Pa, najviše biciklom.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li vi poznajete samo selo Lođu/ Logjě? Jeste li bili tamo?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Jesam, jedanput.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Možete li nam reći, da li znate koliko je ova parcela zemlje bila udaljena od tog sela?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Pa, bila je spojena. Lođa/Logjě se širila, tako da je maltene bila spojena sa Lođom/ Logjě. Počinjala je odatle Lođa/ Logjě.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Koliko je trebalo, od vaše kuće u *Bijelom Polju*, do te vaše zemlje o kojoj smo upravo govorili, koja je bila u posedu vaše porodice?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Šta koliko je trebalo?

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Kad bi vaš otac seo na bicikl, koliko mu je trebalo da stigne od vašeg kuće do te zemlje, koliko minuta?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: 15-20 minuta najviše.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala vam. Molim vas, da se sad usredsredite na 1998. Da li je te godine vaš otac odlazio do te zemlje?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Koliko često?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Pa, zavisi od potrebe, 15-20 dana, 10.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Da li je vaš otac tamo odlazio i u julu 1998?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Sećate li se kojeg je to datuma bilo u julu ili ako je išao više puta, kada tačno?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: 17. jul, koliko se ja sećam.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Šta ste vi toga dana radili?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Bio sam na poslu i kad sam se vratio, majka je ispričala da je otac otišao na njivu i da se nije vratio.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. U tom periodu, mislim na juli 1998. godine, kakva je bila situacija na vašem području, u smislu bezbednosti?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Pa, napeta je bila situacija.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Je li to, na bilo koji način, moglo uticati i na vašeg oca koji bi odlazio na njivu?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Recite Pretresnom veću, na koji način je to moglo uticati na njegove odlaske na njivu?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Pa, iz lične bezbednosti. Nije bilo sigurno kretanje.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A zašto je to bilo tako, zbog čega nije bilo sigurno?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Tako je bila situacija, uopšte napeta.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li je to uticalo, činjenica da je bilo napeto, da li je to uticalo na odlaske vašeg oca na porodičnu njivu?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Pa možda, malo.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Je li to nešto što vi znate, vi znate da je to moglo na neki način da utiče na njegove odlaske na njivu, ili sad, vi nagađate da je tako bilo?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Pa, ne znam šta hoćete da kažem.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Idemo dalje. Rekli ste da je vaš otac poslednji put tamo otišao 17. jula 1998. godine. Da li ste ga ikada ponovo videli?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li znate da li je on 17. jula 1998. godine otišao biciklom, na to polje? Da li je to nešto što bi on normalno radio, da ide tamo biciklom?

SUDIJA ORIE: To je pitanje postavljeno i svedok je na to odgovorio.

TUŽILAC DI FAZIO: Izvinjavam se.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Posle 17. jula 1998. godine, da li ste ikada ponovo videli bicikl vašeg oca?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li možete pokušati da objasnite Pretresnom veću, pod kakvim ste okolnostima sledeći put videli očev bicikl?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Uz pratnju policije.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Da počnemo iz početka. Recite Pretresnom veću, kako se to desilo, da li ste vi otišli da razgovarate sa policijom ili je policija došla kod vas, da li ste vi sami otišli na polje? Kako se to desilo, kako je došlo do toga da vi ponovo vidite očev bicikl?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Došla je policija po mene kući i onda je, ovaj, javila da je taj deo koji je kontrolisala neka vojska, da je oslobođen i da može slobodno da se ode i da se pogleda biciklo.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li znate o kojoj vojsci je govorila policija?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Nakon što je vaš otišao 17. jula 1998. godine i više se nije vratio, da li ste vi nakon toga otišli u to polje da ga potražite? Da li je otišao vaš brat Zoran, da li je otišla vaša majka?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A iz kog razloga niste to učinili?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Zato što nije bio tu u njivu i nije bilo potrebno više da se odlazi.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A kako ste znali da on više nije na toj njivi?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Pa, zato što je policija bila pretražila ceo teren taj u krugu njive i...

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Koliko vremena je prošlo od odlaska vašeg oca, 17. jula 1998. godine, do dolaska policije, kada je policija došla do vas i rekla da je moguće da idete da potražite bicikl, koliko je, dakle, vremena prošlo?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Otprilike mesec dana.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Između 17. jula 1998. godine i tog trenutka kad vam je policija rekla da je bicikl pronađen u polju, da li ste vi ili vaš brat Zoran ili vaša majka otišli u to polje i tražili oca?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Bio sam samo ja i više niko.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Bili ste samo vi i niko drugi, i da li ste vi otišli u polje?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da, taj dan kad je bila policija i više nisam išao.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Dakle, vi niste otišli u polje nakon 17. jula u tom periodu od mesec dana. Da li je to tačno, da li sam vas dobro shvatio?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A da li ste vi zaista videli bicikl u polju koje je pripadalo vašoj porodici? Čiji je to bio bicikl?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Naš, u kući.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li se on, u stvari, nalazio u samom polju?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Na početku polja, par metara u njivi.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Nakon 17. jula 1998. godine, da li ste pokušali da pronađete svog oca ili da ga locirate?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Ja lično ne, jedino što sam prijavio nestanak Međunarodnom Crvenom krstu u Peći/Pejë i SUP-u.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li je policija ikada od vas tražila pomoć ili neke dodatne detalje ili bilo šta tome slično?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li znate mesto koje se zove Zlopek/Zllopek?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li ste ikada bili tamo?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Jednom.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Pod kakvim okolnostima i kada ste išli tamo?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Uz pratnju policije, da bih identifikovao telo koje su smatrali da nije moj otac.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Izvinjavam se, nisam shvatio vaš odgovor. Kako ste vi ekspertizu imali da identifikujete tela, ako telo nije bilo vašeg oca? Ne razumem to. Šta je policija tražila od vas, šta su oni tražili da vi uradite?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da pogledam leš i da vidim da li je to moj otac, pošto je bio pre toga, mesec dana i više, nestao. I smatrali su oni da ta žrtva nije moguće da bude moj otac, da bi lično bio tu da pogledam, ništa drugo.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Hvala što ste nam to objasnili, sada je to jasno. Hvala vam. I kada ste otišli tamo, da li je bio prisutan policajac?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li ste vi pomogli ili učestvovali u otkrivanju tela?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li su bile prisutne kamere?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Ko je upravljao tim kamerama?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Tehničari.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li znate da li su to bili policijski tehničari?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li je tu bilo ko bio u pritvoru?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A ko je to bio?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Ne znam, čovek u civilnom s liscama na rukama.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li ste imali bilo kakve informacije o tome šta radi ta osoba tamo?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Pokazao je mesto gde se nalazio telo, zakopano.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li je to nešto što vi znate ili nešto što vam je neko rekao? U suštini, recite nam kako to znate?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Pa znam zato što je bio tu i pokazao rukom gde se nalazi telo.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Koje nacionalnosti je bila ta osoba?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Ne znam.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Da li ste ikada išli i na jedno takvo mesto, mesto zločina, kao što ste opisali ovo mesto, pored Zlopeka/Zillopek?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala vam. I izvinjavam se, pre nego što odemo dalje, možete li nam reći, da li se sećate kada ste približno otišli u Zlopek/Zillopek i pokušali da identifikujete svog oca?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Ne znam tačno, ali možda mesec i po dana posle nestanka, tako otprilike.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Počeli ste da nam govorite o drugim mestima na koja ste išli, pored Zlopeka/Zillopek. Možete li nam reći na koje ste sledeće mesto otišli?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Na Radonjić/Radoniq jezero, kanal Radonjić/Radoniq jezera i Ljumbardu/ Lumbardh.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Time ćemo se baviti kasnije. Ali recite nam da li ste išli u Ljumbardu/ Lumbardh i kanal Radonjičkog/Radoniq jezera tog istog dana ili ste išli drugog dana?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: U odnosu za Zlopek/Zillopek, je li?

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Ne, ja govorim o vašem odlasku do Radonjičkog/Radoniq jezera i do Ljumbarde/ Lumbardh. Da li ste vi u ta dva mesta otišli istog dana, dakle do Ljumbarde/ Lumbardh i do kanala koji vodi do Radonjičkog/Radoniq jezera, da li ste otišli istog dana?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li se sećate datuma kad ste tamo išli? Ako ne možete da se setite samo recite, a ako možete da se setite, recite koji je to datum?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Ne mogu tačno datum, a otprilike, do dva meseca razlike od nestanka oca.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A kako to da ste bili tamo?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Pa isto je došla policija, javila da je pronašla leševe i pozvala me da pogledam da nije neki od tih leševa od mog roditelja.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Dakle, policija od vas tražila da dođete na to mesto, je li tako?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li se sećate, da li ste prvo išli u Ljumbaru/ Lumbardh, ili ste prvo išli do kanala koji vodi do Radonjičkog/Radoniq jezera?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Prvo do kanala.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Želeo bih da vam pokažem jednu fotografiju, a to je snimak iz vazduha tog područja u kom se nalazi kanal.

(Tužilaštvo se savetuje)

TUŽILAC DI FAZIO: Molim da se svedoku pokaže dokument koji po spisku 65 ter nosi broj 1220.

SUDIJA ORIE: Da li je to drugačija fotografija iz vazduha od one fotografije koja prikazuje područje i koja je već uvedena u spis?

TUŽILAC DI FAZIO: To je ista, ali nije obeležena.

SUDIJA ORIE: U redu.

SUDIJA ORIE: Obavešten sam da je to dokazni predmet 45.

ADVOKAT DI FAZIO: Mislim da će nam trebati pomoć poslužiteljice, časni Sude, kako bismo mogli da obeležavamo ovu fotografiju.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Svedoče, poslužiteljica će vam dati specijalno magično pero kojim možete da pišete po ekranu i molim vas da obeležite na ekranu malim kružićem područje u koje ste vi otišli kada ste otišli do kanala. Pogledajte to

pažljivo. Kada se orijentirate, gde ste otišli, označite to na ekranu i na ekranu će se pojaviti ta oznaka.

(svedok obeležava)

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala. Časne Sude, molim da se ova fotografija uvede u spis.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretaru, to će biti fotografija broj?

sekretar: To će biti dokazni predmet P342.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala vam.

SUDIJA ORIE: Hvala vam.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Molim vas svedoče ne dirajte više ekran. Da li ste vi ikada prešli kanal na drugu stranu ili ste ostali na ovoj strani kanala, tog dana kada ste posetili to područje?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Nisam prešao na drugu stranu.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li je tu bilo nekih betonskih zidova?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li ste ikada prošetali tim područjem prema jezeru ili u suprotnom pravcu ili ste ostali samo u tom području koje ste obeležili?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Išao sam prema jezeru.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Koliko daleko?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Možda jedan kilometar.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: S kim ste otišli?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Sa policijom i ...

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Samo policijom ili je bilo i drugih ljudi?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: I drugih ljudi, ne znam koji su ljudi, bilo ih je.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu, hvala vam za to pojašnjenje. Kada ste bili u području blizu ovog područja koje ste obeležili na ovoj slici, da li ste videli leševe?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li znate koliko ste leševa videli tog dana?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: 5-6, otprilike tako.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li su se oni raspadali?

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson.

ADVOKAT EMMERSON: Ja shvatam da je to teško, ali bih molio gospodina Di Fazioa da ne vodi svedoka u ovom delu iskaza.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Izvolite, nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Kada ste bili kod jezera, da li ste videli bilo kakve automobile kod kanala, mislim u tom području?

SUDIJA ORIE: Gospodine Guy-Smith.

ADVOKAT GUY-SMITH: Isti problem koji je upravo pomenut.

TUŽILAC DI FAZIO: Pa ja ne vodim svedoka. Čovek koji stoji tamo bi otvorio oči i video mnogo stvari, video bi nebo, ptice, svašta, drveće, druge ljude, policajce, stene i slično. I ja moram biti u mogućnosti da postavim svedoku u suštini, vrlo nevino pitanje, da li ste videli bilo kakva vozila na tom mestu. Ja tvrdim da ja ni na koji način ne vodim svedoka kada mu postavim to konkretno pitanje.

SUDIJA ORIE: Prigovor je odbijen. Izvolite nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li ste videli bilo kakva vozila u području u kojem ste se nalazili? Govorim o području koje ste vi označili.

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Gde su se nalazila ta vozila, ali prvo nam recite da li su bila vozila ili jedno vozilo?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Bilo je više vozila.

GOSPODIN GUY-SMITH: Ovim se pogrešno tumači iskaz svedoka. Postavlja mu se pitanje da li je video vozila, a sada se rafinira to pitanje i to je svakako vođenje svedoka, sugestivno pitanje.

SUDIJA ORIE: Gospodine Stošiću, kada je postavljeno pitanje da li ste videli vozila i vi ste odgovorili „da“, da li ste hteli da kažete da ste videli jedno ili da ste videli više vozila?

SVEDOK STOŠIĆ: Više vozila.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li su to bila policijska vozila ili vojna vozila?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Bila su i policijska, bila su vatrogasna i bila su civilna.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li su ta sva vozila bila u voznom stanju?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Ova gore jesu, a bilo je jedno u kanalu koje nije bilo moguće voziti.

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, samo trenutak.

(Tužilaštvo se savetuje)

TUŽILAC DI FAZIO: Želeo bih da svedoku pokažem dva video snimka. Oni nisu u sistemu elektronske sudnice, već su u programu *Sanction*.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Svedoče, molim vas pogledajte ove video snimke, samo ih pogledajte za sada. Sad se mogu pustiti.

(video snimak)

TUŽILAC DI FAZIO: U redu. Možda bismo trebali tu da se zaustavimo.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li ste na tom video snimku bilo šta videli?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Šta ste videli?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Video sam auto u kanalu.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO: Sad bih zamolio da se svedoku pokaže drugi svideo snimak.

SUDIJA ORIE: Da li je ovaj deo video snimka već uveden u spis i ako je jeste, koji broj je dobio?

TUŽILAC DI FAZIO: To je deo jednog dokaznog predmeta. Biću u mogućnosti da vam dam broj tog dokaza, za trenutak.

SUDIJA ORIE: Dakle, to je deo dokaznog predmeta.

TUŽILAC DI FAZIO: Da, to je deo. Da li ja mogu da nastavim da pokazujem sledeći video snimak?

SUDIJA ORIE: Ako biste mogli to da premotate, tako da možemo da ga pogledamo od početka.

TUŽILAC DI FAZIO: Da, možda se to može učiniti. Ako bismo mogli da pogledamo prethodni snimak i ovaj ponovo.

(video snimak)

TUŽILAC DI FAZIO: Sada se upravo traži broj dokaznog predmeta, to ćemo vam za koji trenutak reći. Molim da se svedoku sada pokaže drugi odlomak sa video snimka.

(video snimak)

TUŽILAC DI FAZIO: Pogledajte ovo, molim vas. U redu. Što se tiče Tužilaštva, ovaj video snimak se može zaustaviti u ovom trenutku.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li ste pogledali ovaj video snimak i da li ste bilo šta videli na ovom video snimku, i ako jeste, šta?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Video sam auto.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Kada ste rekli da ste, u vašem iskazu ranije, kada ste rekli da ste videli automobil, taj automobil koji ste videli, da li je on bio okrenut naopako, ili je bio u stanju u kojem ga vidimo na ovom konkretnom video snimku? Ovde vidimo jedan crveni automobil. Da li ste toga sećate? Ako niste sigurni, molim vas recite Pretresnom veću?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Okrenut naopako.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li ste vi bilo šta uradili u vezi s tim automobilom?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Šta, šta ste uradili?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: . . . izvlačili iz kanala.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A kako je to urađeno?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Kanapima.

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, ja molim da se ova dva odlomka uvedu u spis.

SUDIJA ORIE: Ako je ceo video snimak već uveden u spis, da li ima potrebe?

TUŽILAC DI FAZIO: Ne, što se mene tiče. S obzirom da je to deo drugog dokaznog predmeta.

SUDIJA ORIE: A da li imate broj tog dokaznog predmeta? Jer onda bismo mogli da kažemo za zapisnik koji je deo pokazan svedoku.

(Tužilaštvo se savetuje)

TUŽILAC DI FAZIO: Tražim broj dokaza.

ADVOKAT EMMERSON: Pitam se, da li bi možda bilo jednostavnije da damo novi broj dokaznog predmeta za ta dva odlomka? To kažem zato što ćete videti vremensku oznaku na dnu tih odlomaka i to bi moglo da bude važno.

SUDIJA ORIE: ..., ako bismo mogli da znamo da li je to raniji dokazni predmet ili ne. Jer, prvi deo je prikazan od 14 minuta, 54,8 sekundi do približno 15 minuta 7 sekundi. Dakle, taj celi deo koji je prikazan je trajao približno 12 sekundi, dok je drugi deo počeo na 1 sat 25 minuta 01,8 sekundi, dakle skoro 25,2 sekunde i išao do 1: 25: 20,2 sekunde.

ADVOKAT EMMERSON: Osim ako ja grešim, a molim da me ispravite ako grešim, jer ovi odlomci izgledaju slično, ali ako ja ne grešim, oni su iz različitih filmova, jer postoji razlika od dva dana između ta dva video snimka.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, mi vas pozivamo da pojasnite tačno da li je to već uvedeno u spis ili nije i onda će Pretresno veće odlučiti da li će za ova dva odlomka video snimka dodeliti konkretan broj, ali barem sad imamo u zapisniku tačno minutažu koja je emitovana. Sad imam mogućnost da to proverim. Da, izvolite nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude ...

SUDIJA ORIE: U isto vreme sada gledamo na sat, gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Upravo sada sam to hteo da kažem. Ja se približavam kraju svog glavnog ispitivanja.

SUDIJA ORIE: Ako kažete da je to samo pitanje nekoliko minuta, možemo da nastavimo. Inače, ja bih želeo da sada napravimo pauzu. Da li znate koliko vam još treba minuta?

TUŽILAC DI FAZIO: Pet do šest minuta.

SUDIJA ORIE: Onda mislim da bi vredelo da se nastavi za taj vremenski period.

TUŽILAC DI FAZIO: I, časni Sude, vi ćete nam dati odluku u vezi sa ovim dokaznim predmetima nakon pauze?

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Gospodine, nakon što ste bili do Radonjičkog/Radoniq jezera, jeste li odlazili u Đakovicu/Gjakovë?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Taj dan ne.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Koliko vremena je prošlo od vašeg obilaska jezera pa do odlaska u Đakovicu/Gjakovë?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Otprilike, sedam dana.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, gospodine Guy-Smith, da li vaš prigovor na postavljanje sugestivnih pitanja stoji u odnosu i na ovaj deo svedočenja?

ADVOKAT EMMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: Nastavite gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A šta ste radili u Đakovici/Gjakovë?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Pa, išao sam, pošto su sva tela iz Radonjić /Radoniq jezera prebačena u hotel *Paštrik* u Đakovicu/Gjakovë, pozvan sam, pošto oca taj dan nisam prepoznao, dok se sve ekshumiralo i odnelo tamo i dok se obradilo, na prepoznavanje oca.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Kako je došlo do toga da ste išli tamo. Jeste li vi to na vlastitu inicijativu saznali ili vam je to policija rekla? Kako se to desilo?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Policija je javila dan kad treba da se ode, da se pogleda, nisam bio samo ja, bilo je više ljudi kojima su nestale osobe i taj dan samo svi pozvani da odemo da pokušamo da pronađemo svoje nestale.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Na kakav ste prizor naišli kad ste došli u Đakovicu/Gjakovë, odnosno, recite nam gde ste tačno otišli u Đakovici/Gjakovë?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Tačno u hotel *Paštrik* u Đakovici/Gjakovë, u prizemlju hotela.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Šta je tamo bilo?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Tamo su bili svi leševi koji su preneti iz kanala u Đakovicu/Gjakovë, gde su patolozi radili svoj posao i otišao sam na identifikaciju tela.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Jeste li i doista videli, tom prilikom, telo koje ste identifikovali kao telo vašeg oca?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li je tamo bilo nekih ličnih predmeta tog dana, na koje ste naišli?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Jeste li išta identifikovali?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Sve.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Recite mi, sa da ili ne, da li ste identifikovali?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Jeste li identifikovali telo vašeg oca?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Jeste li videli neke njegove lične predmete koji su mu pripadali?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Sećate li se, šta je to bilo?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Ručni sat i garderoba.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Je li vaš otac bio na ikakvim operacijama, da li je operisan pre jula 1998. godine?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Na kakvoj je operaciji bio?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Bio je na ortopedskoj operaciji, operisao je nogu i ugrađen mu je kuk.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Zna li kad je to bilo?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Pet-šest godina pre nestanka.

TUŽILAC DI FAZIO: Molim da se svedoku pokaže dokazni predmet po Pravilu 65 ter, 1368 i dokazni predmet 1369 po istom pravilu. Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Gospodine, prepoznajete li predmet u sredini, koji se vidi ovde na ovoj slici?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Šta je to?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Sat.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da, u pravu ste. To je ručni sat. A znate li, kojim slučajem, čiji je to ručni sat?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Mog oca.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Mislim da je sledeći 1369.

SUDIJA ORIE: Pre svega, želite li da sve fotografije dobiju jedan broj?

TUŽILAC DI FAZIO: Da.

SUDIJA ORIE: Onda, gospodine sekretaru, ... je li to ova druga i poslednja?

TUŽILAC DI FAZIO: Da.

SUDIJA ORIE: U redu. Koji broj će dobiti fotografije?

sekretar: To će biti dokazni predmet Tužilaštva 343.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretaru.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U vezi sa ovom poslednjom fotografijom, je li to ista ili ..., naročito, ovu donju fotografiju. Je li to ručni sat vašeg oca?
SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Poslednja tema. Jeste li ...

TUŽILAC DI FAZIO: Završio sam sa tim fotografijama.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Recite, jeste li ikada razgovarali sa nekim...

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson.

ADVOKAT EMMERSON: Izvinjavam se, nadam se da nisam ustao prerano, ali naslućujem o čemu će se raditi u ovom pitanju, gde će tražiti da se čuje neka priča iz druge ruke. I želim da dam svoj prigovor zbog prirode i kvaliteta te priče.

SUDIJA ORIE: Gospodine Stošiću, pozivamo vas da na sledeće pitanje, koje će vam postaviti gospodin Di Fazio, ne odgovarate odmah, već vas molimo da sačekate dok vas ne pozovem da odgovorite na njega. Gospodine Di Fazio, postavite pitanje svedoku, a gospodin Emmerson će videti da li je to pitanje koje očekuje.

TUŽILAC DI FAZIO: Pa da, doista se radi o toj temi, ali ću tu postupati na način kako ste mi vi rekli, časni Sude.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Nakon što ste odlazili do kanala, o tome ste nam nešto rekli, i nakon što ste išli u hotel *Paštrik*, jeste li se na bilo koji drugi način još raspitivali u vezi sa nestankom vašeg oca?

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson.

ADVOKAT EMMERSON: Mislim da je to veoma nežno postavljeno pitanje, koje ide u onom smeru u kojem želim da iznesem svoj prigovor. Ja sada ne prigovaram na formu pitanja, ali ćemo uskoro biti u poziciji...

SUDIJA ORIE: Pa, nemojmo da u svakom pitanju nagađamo koliko ćemo biti blizu područja u kojem ćete vi eventualno izneti prigovor. Izvolite gospodine Di Fazio, nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Gospodine, jeste li se još dodatno, na neki način, raspitivali u vezi sa nestankom vašeg oca? Dakle, mislim na još nešto drugo, pored ovog vašeg odlaska do kanala i odlaska u hotel *Paštrik*, o čemu ste nam već nešto rekli?

SVEDOK STOŠIĆ: Jel' mogu da odgovorim?

SUDIJA ORIE: Da, da. Izvolite.

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Nisam ništa posle toga. Jedino što sam čuo glasine i ništa drugo.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Osim glasina, jeste li ikada dobili ikakve informacije koje nisu bile glasine, neke druge informacije o okolnostima u kojima je nestao vaš otac?

SVEDOK STOŠIĆ - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC DI FAZIO: Nemam više pitanja.

SUDIJA ORIE: U tom slučaju, pre nego što prekinemo i odemo na pauzu, imamo dva pitanja praktičnog karaktera. P341 je fotografija koju je svedok identifikovao, to je svedokov otac. Ima li kakvog prigovora? Nema. P343 su fotografije na kojima se vide lični predmeti žrtve. Nema prigovora. Dakle 341 i 343 se usvajaju. 342 je karta koju je svedok označio, koliko se sećam, gospodine sekretaru. Ah ne, mi nismo označenoj karti dali broj. Jesmo. A da, radi se o fotografiji iz vazduha tog područja. To je P342. Ima li kakvog prigovora na usvajanje u spis? Nema. U tom slučaju, P341, 342 i 343 usvajaju se u spis. Gospodine Stošiću, pre nego što ste ušli u sudnicu, advokati Odbrane su tražili da im se dopusti da vam ne postavljaju pitanja odmah nakon što vi odgovorite na pitanja Tužilaštva. Tražili su da im se dopusti da vam pitanja postave ili kasnije, tokom današnjeg dana, ili što je još verovatnije, tokom sutrašnjeg dana. Pretresno veće još mora da odluči o tom pitanju, o tom pitanju nije odlučeno i ne mogu vam stoga, u ovom trenutku reći, da li će odmah nakon ove pauze Odbrana početi sa unakrsnim ispitivanjem ili će to biti kasnije, tokom današnjeg dana ili tek sutradan. Vas će odmah nakon ove pauze obavestiti o tome kakva je odluka. Vama će Služba za žrtve i svedoke reći da li ste slobodni danas da odete i vratite se ponovo u sudnicu sutra ili da treba da ostanete i odgovarate danas na pitanja Odbrane. U slučaju da vas danas više neće ispitivati, želim da vam dam uputstvo, da ni sa kim ne razgovarate o vašem svedočenju, kako o ovom svedočenju koje ste dali danas, tako i onom koje ćete dati tek sutra. Da li vam je to jasno?

SVEDOK STOŠIĆ: Jeste.

SUDIJA ORIE: Ja se izvinjavam što moramo da vas držimo u neizvesnosti tokom pauze, no, nadam se da će vam dati barem šolju čaja ili kafe i svakako će vas odmah nakon pauze, ako ne i za vreme pauze, obavestiti kakva je situacija, ako Pretresno veće bude odlučilo o tome. Prekidamo sa radom do 4 i 25.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Obraćam se svim timovima Odbrane. Kako bismo izbegli bilo kakve nesporazume ja sam odmah zatražio da bude sve spremno za tražene zaštitne mere. I to uglavnom zbog toga što za uklanjanje ovih zastora treba tek tri ili četiri minute i to u slučaju ako se taj zahtev ne bi odobrio. Međutim, da bi se sve stavilo treba 25 minuta a da se skloni 3-4 minuta. Dakle, to je iz praktičnih razloga. Dakle, da čujem Odbranu da li imaju išta protiv traženih zaštitnih mera.

ADVOKAT EMMERSON: Nemam.

ADVOKAT GUY-SMITH: Ni ja nemam prigovor.

ADVOKAT HARVEY: Ni ja.

SUDIJA ORIE: Mislim da nam, dakle, treba nekih 5 minuta, da finaliziramo zaštitne mere, umesto uobičajenih 25. Dakle, pretpostavljam da moramo da spustimo ove zastore.

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Pretno veće odobrava predlog za izricanje zaštitnih mera koje je podnelo Tužilaštvo. U ovom slučaju je to iskrivljenje lika, glasa i pseudonim. Svedok će biti svedok broj 62. Pretno veće će sada napraviti pauzu od 2 do 3 minute, kako bi se izvršile dalje pripreme u sudnici kao što je, na primer, spuštanje zastora i isprobavanje opreme za iskrivljenje glasa. Izvolite, gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO: Postoji niz pitanja koje ste ranije pokrenuli i ja bih želeo da se njima sada nakratko pozabavim.

SUDIJA ORIE: Što se nas tiče bolje da sad počnemo. Ja sam već rekao da će sledeća pauza biti u 5 i 30 i da zbog hitnog posla Tribunala, neću moći da zasedam posle pauze. Koliko sam shvatio, dvojica preostalih sudija, još ćete imati priliku da ih čujete, odlučili su, u interesu pravde, da nastave da zasedaju u mom odsustvu. Ja ću biti ovde sutra.

ADVOKAT EMMERSON: Da se pozabavimo formalnostima. Pretpostavljam i zaključujem na osnovu predloga časnog Suda, da ćete prihvatiti zahtev za zaštitne mere i da ste prihvatili naš zahtev da se počne s glavnim ispitivanjem drugog svedoka, umesto sa unakrsnim onog poslednjeg.

SUDIJA ORIE: Tako je. Ja sam mislio da će strane već o tome biti informisane, jer nije bilo lako svakog posebno kontaktirati, pa se nisam bavio detaljima.

ADVOKAT EMMERSON: Ako mogu da zaključim, iz istih razloga, unakrsno ispitivanje sledećeg svedoka će čekati do sutra.

SUDIJA ORIE: Tako je. Ja sam na taj način i dao uputstva Službi za žrtve i svedoke.

ADVOKAT EMMERSON: Izvinjavam se, ja to nisam tako shvatio. No, sad je to jasno. Možemo li da kažemo nešto o ovom sledećem svedoku koji će imati zaštitne mere, da će unakrsno ispitivanje tog svedoka, nakon što se danas poslepodne završi sa glavnim, nastaviti takođe sutra?

SUDIJA ORIE: Tako je. To važi za oba svedoka.

ADVOKAT EMMERSON: Hvala.

SUDIJA ORIE: Molim da se sada pozove svedok koji će svedočiti. Gospodine Kearney.

TUŽILAC KEARNEY: Kad već govorimo o unakrsnom ispitivanju ovog sledeće svedoka, želeo sam da mi date neka uputstva. Naime, Pretresno veće je naložilo da, na početku glavnog ispitivanja novog svedoka, treba dostaviti Odbrani od strane Tužilaštva, popis dokaznih predmeta koji će se koristiti tokom ispitivanja. Ja sam i neformalno razgovarao sa kolegama preko pauze, ali možemo li dobiti i neko uputstvo od Pretresnog veća. Dakle, da li Odbrana mora reći tačno koje će dokumente koristiti za unakrsno ispitivanje ili je dovoljno da kažu korišćićemo dokumente koje nam je dalo Tužilaštvo? Molim da nam kažete nešto više o obelodanjivanju o tom pogledu.

SUDIJA ORIE: Reći ću vam nakon pauze od tri četiri minuta.

(pauza)

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Mislim da zavese možemo Svedoče, da li me čujete na jeziku koji razumete.

SVEDOK 62: Da.

SUDIJA ORIE: Gospodine svedoče 62, obraćam vam se na ovaj način zato što je Pretresno veće upravo odlučilo da će vam odobriti zaštitne mere koje ste zatražili. To znači da niko izvan ove sudnice ne može videti vaše lice, da će vaš glas biti tehnički izmenjen tako da ga niko ne može prepoznati i da vas nećemo zvati vašim imenom, već ćemo vam se obraćati sa svedoče 62. Pre nego što date svoj iskaz, Pravilnik o postupku i dokazima nalaže da date svečanu izjavu da ćete govoriti istinu, samo istinu i ništa osim istine. Izjavu vam sada daje poslužiteljica i molim vas da date svečanu izjavu.

SVEDOK 62: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, samo istinu i ništa osim istine.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospodine. Izvolite sedite. Gospodine, molim vas, da kad govorite, budete blizu mikrofONU i prvo će vas ispitivati gospodin Kearney koji je predstavnik Tužilaštva. Izvolite gospodine Kearney.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Hvala. Izvinjavam se što ostajem bez glasa tako da ću se potruditi da što jasnije govorim.

svedok: SST7/62

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC KEARNEY

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽILAC KEARNEY: Gospodine 62, dobar dan.

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Dobar dan.

TUŽILAC KEARNEY: Molim da se pozove dokazni predmet 1373 po Pravilu 65 ter.

SUDIJA ORIE: Dakako da se taj dokazni predmet ne sme pokazivati u javnosti.

TUŽILAC KEARNEY: Možda bismo, radi prvog dela ispitivanja trebali da idemo na privatnu sednicu.

SUDIJA ORIE: Mogli bismo to učiniti mada imate ...

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo opet na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala gospodine sekretaru. Izvolite nastavite gospodine Kearney.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Izvinjavam se. Upravo ste nam govorili o četiri vojnika koja ste videli kod svoje kuće u predmetno veče. Mogu li da vas pitam, da li su oni bili naoružani?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Trojica jesu. Nisam mogao da vidim četvrtog.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Kako su bili naoružani?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Prvi koji je došao do ulaza je imao pištolj. Drugi je imao automatsku pušku ili možda kalašnjikov.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da li vam je ijedan od vojnika nešto rekao ili je nešto rekao što ste vi čuli?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Razgovarao sam s njima tek kada su oni odveli moje roditelje, kada su krenuli u automobil. Ja sam ih samo pozdravio i pitao sam kada će ih vratiti, a oni su rekli da će ih vratiti sledećeg jutra.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da li su vam rekli zašto odvede vaše roditelje?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Rekli su da ih je poslao zamenik komandanta RrustemTetaj. Tri dana ranije, moji roditelji su saznali ko je ranio mog brata, ali nam nisu rekli, rekli su samo mom bratu.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Svedoče 62, hvala vam za taj odgovor. Mi imamo deo vaše izjave, to je već uvedeno u spis, ja samo želim da razgovaramo o onome što se desilo u noći 12. jula, za trenutak, ako je to moguće. Da li me razumete?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: U noći kada su odveli vaše roditelje, da li su vam rekli zašto je Rrustem Tetaj tražio da oni odvedu vaše roditelje?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Ne, oni su samo rekli da moji roditelji znaju zašto ih je Rrustem Tetaj pozvao i ja sam razgovarao sa ocem i mislim da je on rekao da je to zato što su ranije raspravljali o tome ko je ranio mog brata.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: U noći kada su vaši roditelji odvedeni, da li su vam vojnici rekli kuda ih vode?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Rekli su u štab, u Glođanima/Gllogjan.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Ranije ste već upotreбили taj izraz, štab u Glođanima/Gllogjan. Na koji štab mislite svedoče 62?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Pa to je bila komanda. OVK je bila u selu, postojao je štab, seoski štab i okružni štab, ali glavni štab je bio u Glođanima/Gllogjan.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da li su vam vojnici bilo šta rekli o tome koliko dugo žele da zadrže vaše roditelje tamo ili kada će ih vratiti?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Kad sam ih pitao „kada ćete vratiti moje roditelje“, rekli su „sledećeg dana ujutro“.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: I da li ste vi videli kako odvođe vaše roditelje te noći, svedoče 62?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Molim vas, opišite nam kako je to učinjeno, kako su ih odveli?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Razgovarali smo i onda su oni ušli u auto. To je bilo terensko vozilo, vojnici su ušli u auto i moji roditelji su ušli u taj auto.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Kakvo je to terensko vozilo bilo?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Crne boje, mi to zovemo džip, terensko vozilo. Pozadi je bila rezervna guma, na petim vratima, na zadnjim vratima.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da li ste vi ikada ranije videli to vozilo?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Nakon što su vaši roditelji odvedeni te večeri, da li ste ih ikada ponovo videli žive?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Nakon što su vaši roditelji odvedeni iz vaše kuće te večeri, da li ste imali ikakve dalje kontakte?

TUŽILAC KEARNEY: Časni Sude, izvinjavam se, mislim da ćemo morati da pređemo na privatnu sednicu, na trenutak

(privatna sednica)

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA ORIE: Vratićemo se na javnu sednicu.

sekretar: Časni Sude, sada smo ponovo na javnoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da li vam je on, tokom tog razgovora, izneo bilo kakve detalje u vezi sa tim zašto su vaši roditelji oteti iz vaše kuće?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Nije ništa rekao. On je samo rekao, da, kada se vratio, kada su njega vratili, on se sreo sa Rrustemom Tetajem i RrustemTetaj je rekao vojnicima da njega vode kući i da dovedu moje roditelje, odnosno da im on pokaže našu kuću.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Želeo bih da, na trenutak, govorimo o RrustemuTetaju. Nakon što su vaši roditelji odvedeni od kuće, da li ste vi ikada razgovarali sa njim ili se sastali sa njim posle toga?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Molim vas, recite nam, gde je to bilo i kad je bilo?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Pa, moji roditelji su odvedeni 12. ja sam se sa njim sreo, približno, dva dana kasnije. Morao sam da idem u selo *Luku* kao dobrovoljac, da se pridružim i tamo samo otišao zajedno sa svojim bratom i sa još oko 7 ili 8 ljudi.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Rekli ste da ste bili tamo kao dobrovoljac, da se pridružite, da se pridružite kojoj organizaciji?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Oslobodilačkoj vojsci Kosova.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: A zašto ste vi bili u *Luci* tog dana, dva dana nakon što su vaši roditelji odvedeni od kuće? Šta se dešavalo u *Luci*?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Otišao sam ranije, naime, išao sam ranije da se informišem, čak i pre nego što su moji roditelji odvedeni, išao sam da se sastanem sa Rrustemom Tetajem i išao sam zajedno sa drugim dobrovoljcima da dobijemo oružje.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Kada ste se sreli sa Rrustemom Tetajem, ne, povlačim to za trenutak. Rekli ste da ste se sreli sa njim dva dana nakon što su vaši roditelji odvedeni. Već ste nam rekli, svedoče 62, da su vaši roditelji odvedeni 12. jula. Da li sam u pravu ako pretpostavim da ste se vi sreli sa gospodinom Tetajem 14. jula, da li je to tačno?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da, 14.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Kada ste se sreli sa gospodinom Tetajem, 14. u *Luci*, da li ste razgovarali o vašim roditeljima?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Molim vas, ispričajte nam nešto o tom razgovoru. Šta je rečeno?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Otišao sam tamo, sa još jednom osobom, mogu vam kasnije reći njegovo ime ako to bude bilo potrebno.

TUŽILAC KEARNEY: Prepuštam se Pretresnom veću, da li želite da se to ime sad unese u zapisnik ili želite da nastavimo sa iskazom?

SUDIJA ORIE: Ne znam, možda možete kasnije da nam date to ime kada budemo na privatnoj sednici.

TUŽILAC KEARNEY: Ja sam samo mislio da bi bilo jasnije Pretresnom veću, možda bi imalo više smisla da sada čujemo to ime.

SUDIJA ORIE: Pa, uradićemo sledeće. Blizu smo 5 i 30, dakle, vremena za pauzu. Prema tome, sad ćemo preći na privatnu sednicu, bićemo vrlo kratko na privatnoj sednici i posle toga ćemo napraviti pauzu do 10 do 6.

(privatna sednica)

(pauza)

sekretar: Časni Sude, opet smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala. Kao što je već rečeno, zasedamo sada u Pretresnom veću od samo dvojice sudija. Sudija Orije je morao otići zbog hitnog posla ovog Tribunala. Međutim, sudija Stole i ja, dvojica preostalih sudija, odlučili smo da je interesu pravde da se nastavi zasedanje na osnovu Pravila 15 bis. Izvolite gospodine Kearney, nastavite.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Hvala. Gospodine svedoče 62, pre pauze ste za nas identifikovali osobe s kojima ste bili u *Ljuki* u vreme dok ste razgovarali sa Rrustemom Tetajem. Da li sam vas dovoljno podsetio na to gde smo stali?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Tokom ovog kontakta koji ste imali sa gospodinom Tetajem, jeste li s njim razgovarali o sudbini vaših roditelja?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Recite nam, molim vas, o čemu ste gospodin Tetaj i vi razgovarali u vezi sa vašim roditeljima?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Kad sam sreo Rrustema Tetaja, ... kad smo obojica sreli njega pitali smo ga za moje roditelje. On se obratio mom prijatelju i rekao mu, „tvoj se otac vratio kući, rekao sam svojim vojnicima da ga vrate“.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Kad je gospodin Tetaj rekao „tvoj se otac vratio kući“, na koga je mislio, na vašeg oca ili na oca vašeg prijatelja, kojeg ste ranije, na privatnoj sednici identifikovali?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Ne, mislio sam na oca mog prijatelja, oca one osobe koja je došla i zatim su odveli moje roditelje.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Jeste li pitali gospodina Tetaja za vaše roditelje, ne roditelje vašeg prijatelja, već vaše roditelje?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da. Rekao sam mu da su vojnici koji su došli zajedno sa ocem mog prijatelja, da su ti isti vojnici odveli moje roditelje i da su mi ti vojnici rekli da si ih tih poslao, to sam mu rekao. On mi je rekao, „ja o tome uopšte ništa ne znam. Ko ti je rekao da sam ih ja poslao? “.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: I šta ste mu vi odgovorili na to pitanje?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Rekao sam mu da je osoba koja je došla u moju kuću, zajedno sa dva vojnika, da je ta osoba, u stvari, došla sa vojnicima zato da bi im pokazala gde se nalazi moja kuća, a on mi je zatim rekao da ne zna ništa o tome.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Je li vam sugerisao, na bilo koji način, šta ćete da učinite. Da li ste sa njim razgovarali o tome šta bi trebalo učiniti da pronađete svoje roditelje?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Rekao sam mu, „s obzirom da si ti tu osobu prvo uzeo, a zatim je vratio kući, i s obzirom da je ta osoba pomogla da se moji roditelji odvedu, nakon što si ti tu osobu pustio da se vrati, moraš mi pomoći da pronađem svoje roditelje“. I rekao sam mu da mi je ta osoba rekla da su moji roditelji odvedeni u štab u Glođanima/Gllogjan.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Kad ste zamolili gospodina Tetaja da vam pomogne da pronađete roditelje, šta vam je on na to rekao?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Na to mi je odgovorio da, ako želim da pođem u Glođane/Gllogjan, da mogu, no da se odatle neću vratiti živ. Ja sam ga pitao, „jesi li ti zamenik komandanta zone? Ja želim tamo da idem i razgovaram direktno sa komandantom“.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Gospodine svedoče, jesu li to te iste reči, te reči koje je on upotrebio, je li on zaista rekao „nećeš se moći vratiti živ, odeš li u Glođane/Gllogjan“, da li je on to zaista rekao ili se koristio nekim drugim rečima, recite nam?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Pa, rekao mi je, možeš da ideš, ali ja ti ne mogu garantovati bezbednost, jer je dva dana ranije komandant tog područja otišao da pomogne grupi pripadnika OVK koji su upali u zasedi, tamo je otišao i Ramush Haradinaj da im pomogne i, prema tome, Ramush Haradinaj se tamo ne nalazi.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Kad vam je Rustem Tetaj rekao da vam ne može ništa garantovati ako odete li u Glođane/Gllogjan, na šta je on tačno mislio, znate li?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Kako sam ja to shvatio, on je želeo da kaže sledeće. Ako želiš da ideš, idi. Ali ja sam to doživeo kao pretnju i zato sam mu rekao, jesi li zamenik komandanta? Ako je komandant zauzet u nekoj bici, ti si zamenik, a on mi je na to rekao, ja nisam više ni zamenik komandanta ni komandant.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Vi ste malopre rekli, gospodine, „ja sam to doživeo kao pretnju“. Šta ste mislili, od koga vam preti opasnost?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Bila su to opasna vremena. Nešto tako bi vam rekli ljudi u slučaju da niste imali nikoga moćnog ko je mogao da vas podržava, ko je imao autoritet u štabu. Ako niste imali nekoga ko vas je mogao da vas podržava na taj način, situacija bi vam bila veoma teška. To su ljudi govorili.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Nakon što vam je gospodin Tetaj to rekao, jeste li još sa njima razgovarali tog dana, odnosno 14. jula 1998. godine?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Ne sećam se tačno. Mislim da je to bilo sve o čemu smo razgovarali.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Nakon što ste razgovarali sa gospodinom Tetajem, jeste li se kod nekih drugih pripadnika OVK raspitivali o vašim roditeljima, posle tog razgovora?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da. Kad sam se vratio iz *Luke* otišli smo u neka sela koja su imala svoje štabove, išli smo u selo Vranovac/Vranoc.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: A sa kim ste razgovarali u štabu u Vranovcu/Vranoc, jeste li i sa kim razgovarali?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Razgovarao sam sa komandantom tog područja i objasnio sam mu ceo slučaj.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Kako se zvao komandant tog područja?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Komandant te jedinice bio je Met Krasniqi, ali komandant celog područja bio je doktor Din Krasniqi.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Ranije ste bili rekli da ste slučaj objasnili njemu. Na koga ste mislili, na Meta Krasniqija ili na Dina Krasniqija?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Obojica su bila tamo, ja sam prvo razgovarao sa Metom Krasniqijem.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Recite nam šta ste Metu Krasniqiju rekli i šta vam (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...)

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Glavni štab i pokušati da dobije neke informacije. Rekao mi je da se vratim do njega sledećeg dana kako bi mogao da ispriča ono što je saznao o tome šta se desilo.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Jeste li to i učinili? Jeste li se vratili sledećeg dana da vidite da li je, eventualno, išta saznao?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da, sledećeg dana otišao sam do njega, Din nije bio tamo, nisam ga tamo zatekao, čekao sam kraće vreme, dok najzad nije došao.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Kažete da Din nije bio tamo kad ste došli, o čemu tačno govorite, gde ste vi njega čekali?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: U selu Vranovcu/Vranoc.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Gde tačno u selu?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Bio sam tamo gde se nalazio štab za to područje u selu Vranovcu/Vranoc.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Mislite na štab OVK, je li tako?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Rekli ste da se taj drugi susret sa Dinom Krasniqijem desio sledećeg dana. Ranije ste nam rekli da je vaš prvi susret bio 14. jula, pretpostavljam, dakle, da je ovaj drugi susret sa Dinom Krasniqijem bio 15. jula?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Recite nam, molim vas, šta se desilo kad se Din Krasniqi vratio u štab u Vranovcu/Vranoc tog dana?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Pozdravili smo se i zatim smo razgovarali. Pitao sam ga ima li kakvih novih informacija, a on mi je odgovorio da je otišao prethodne noći u štab u Glođanima/Gllogjan i da su mu rekli da su moji roditelji u štabu u Glođanima/Gllogjan, da su ih tamo ispitivali i da su ih zatim bili pustili u Rznić/Irzniq. To je bila, dakle, informacija koju je on dobio prethodne noći. Zatim mi je ispričao još neke druge varijante te priče, koje je čuo tog istog dana 15, a to je bilo da je čuo priču da su moji roditelji odvedeni u štab i da ih je zatim neko odveo, a da oni u štabu za to nisu znali. I ta je informacija glasila da se ne zna gde su.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Je li vam on išta više rekao o tome ko ih je odveo iz štaba?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Rekao je da ih je neko odveo i da niko u štabu ne zna ništa o tome. I rekao je da je to sve što je mogao da sazna od ljudi sa kojima je razgovarao u štabu.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Je li vam rekao sa kim je tačno razgovarao u štabu?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Ne, nije pominjao imena.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Je li rekao da li su ti ljudi sa kojima je razgovarao bili vojnici OVK ili da su možda ti ljudi sa kojima je razgovarao u štabu bili civili?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Rekao mi je da je razgovarao sa članovima štaba.

SUDIJA HOEPFEL: Mogu li da pojasnim sledeće. Gospodine, vi ste govorili o štabu u Glođanima/Gllogjan, na to ste misli, zar ne?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da, da, u Glođanima/Gllogjan.

SUDIJA HOEPFEL: Kad ste govorili o onoj prvoj verziji, oni su navodno bili pušteni u Rzniću/Irzniq, to je ono što sada imamo u zapisniku. Malo je teško to shvatiti. Ispitivali su ih u Glođanima/Gllogjan, a zatim su ih pustili u Rzniću/Irzniq. Možete li to da pojasnite, gospodine Kearney?

TUŽILAC KEARNEY: Da, svakako.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala vam.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Gospodine svedoče, ove dve informacije koje vam je preneo Din Krasniqi u vezi sa vašim roditeljima, jedna informacija je bila da su ispitivani u Glođanima/Gllogjan, zatim da su pušteni u Rzniću/Irzniq, a druga varijanta je bila da ih je neko odveo iz štaba, je li vam on rekao šta on misli koja je od ovih priča istinita, je li vam išta više rekao o te dve informacije?

ADVOKAT EMMERSON: Ja mislim da se tražilo pojašnjenje zašto je neko zatvoren u Glođanima/Gllogjan, a zatim pušten u Rzniću/Irzniq, mislim da je to bilo pitanje koje je sudija tražio da se pojasni.

SUDIJA HOEPFEL: Tako je. Ja sam mislio da, možda, gospodin Kearney želi da ide ovim drugim putem da bi došao do istog pojašnjenja, jer je tačno da imamo dve različite informacije, ali u prvoj informaciji imamo dva elementa, to je ispitivanje u Glođanima/Gllogjan i puštanje u Rzniću/Irzniq. Molim gospodina Kearneyja da se na to usredsredi.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Molim vas da ostavite po strani ovo pitanje koje sam vam malopre postavio. Kad vam je Din Krasniqi prenosio ovu prvu informaciju koju je bio čuo 14. jula uveče, u vezi sa vašim roditeljima, odnosno, misli se na informaciju da su bili zarobljeni u Glođanima/Gllogjan, a zatim pušteni u Rzniću/Irzniq, je li vam rekao išta o tome kako se to, navodno, u stvari, desilo, kako to da su zatvoreni na jednom mestu, a pušteni na drugom?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da, da, rekao mi, jer sam ga pitao. Prva informacija koju sam dobio 14, ta prva informacija, ja sam ga i pitao, kako to da su ih pustili u drugom selu, u Rzniću/Irzniq, a on mi je rekao da je, jednostavno, prethodnog dana dobio takvu informaciju, da su ih ispitivali, da ih nisu zatvarali, nego da su im postavljali pitanja, to mi je rekao i zatim su pušteni u Rzniću/Irzniq. Dakle, pušteni su kući i zatim mi je rekao da je tog istog dana, 15, to je ono što on zna, da su tamo bili, da su bili ispitivani i da ih je zatim neko odveo. To je bila ta druga informacija koju se saznao tog istog dana. To su bile reči koje je on koristio, neko ih je odveo. Međutim, niko u štabu o tome ništa nije znao.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA HOEPFEL: Mislim da je još uvek zbunjujuće.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Ova prva informacija koju ste čuli o zatvaranju u Glođanima/Gllogjan i puštanju u Rzniću/Irzniq, je li vam išta više rekao o tome, zašto su vaši roditelji pušteni u Rzniću/Irzniq, umesto, recimo, da ih puste u Glođanima/Gllogjan?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Evo šta ja mislim. Uzeli su ih iz kuće, odveli su ih iz sela i zatim su ih odveli u štab. Kako je onda moguće da su ih pustili u Rzniću/Irzniq, to sam mu pitanje i ja postavio. I onda mi je rekao da su mu dan ranije to rekli, da je to bila ta prva informacija. Rekao je da su u Rzniću/Irzniq pušteni. Pitao sam ga ko, ali mi nije rekao ni jedno ime. I zatim je počeo da prenosi onu drugu verziju i ja sam, u

stvari i mislio da je ova druga verzija tačna, da su se nalazili u štabu, i ja sam, u stvari, bio skloniji da verujem u ovu drugu verziju, pre nego u onu prvu.

TUŽILAC KEARNEY: Da li vam je ovo razjasnilo situaciju časni Sude?

SUDIJA HOEPFEL: Da. Možda bi svedok mogao da nam ovo još dodatno pojasni. Šta vas je navelo na to da verujete drugoj verziji i da verujete da je druga verzija verovatnija od prve?

SVEDOK 62: Ja sam verovao ovoj drugoj verziji, a ne prvoj i to zato što, od sela Rznić/Irznik do mog sela, čak i da idete pešice, treba vam nekih tri sata. Dakle, da su ih pustili u Rznić/Irznik, bili bi kod kuće tri sata kasnije. On mi nije ništa rekao o tome ko ih je odveo u Rznić/Irznik. To nisu bili moji roditelji, ti ljudi o kojima je govorio, zato sam ja verovao da je ova druga verzija tačna, jer moji roditelji u to vreme nisu bili kod kuće.

ADVOKAT GUY-SMITH: Izvinjavam se, časni Sude, ja bih izneo prigovor i to na osnovu relevantnosti, samo da bude jasno u zapisniku.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala, vi dakle ulažete prigovor...na pojašnjenje.

ADVOKAT GUY-SMITH: Ja ulažem prigovor na ovo pitanje u vezi verovanjem, čemu je verovao. Mislim da, ne vidim relevantnost u tome da se pita šta je on verovao da je tačno, a šta nije.

SUDIJA HOEPFEL: Da.

TUŽILAC KEARNEY: Da li Sud želi da čuje moj odgovor?

SUDIJA HOEPFEL: Da, molim vas, odgovorite.

TUŽILAC KEARNEY: Pa, njegov odgovor je relevantan, jer on je pokušavao da utvrdi šta se desilo sa njegovim roditeljima i mislim da je relevantnost očigledna u ovom odgovoru.

ADVOKAT GUY-SMITH: Ja ne želim da ulazim u raspravu sa svojim kolegom, ja sam uložio prigovor i neka ostane na tome. Ja sam to uradio zbog zapisnika i ničega drugog.

SUDIJA HOEPFEL: Ali, mi moramo da donesemo odluku o vašem prigovoru. Vaš prigovor se odbacuje.

ADVOKAT GUY-SMITH: Hvala.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da li vam je Krasniqi rekao s kim je on razgovarao, ujutru, 15. jula, kada je otišao u štab u Glođanima/Gllogjan da bi se raspitao za vaše roditelje?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: I šta je rekao, sa kim je razgovarao?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Nije pomenuo ni jedno ime. Rekao je da su to bili ljudi iz glavnog štaba, iz komande glavnog štaba. Razgovarao je sa ljudima iz svoje vlastite grupe, dakle komandantima okruga i takođe sa glavnim komandantom, tako sam to shvatio.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Kada vam je rekao da je razgovarao sa glavnim komandantom, da li vam je rekao njegovo ime ili je koristio samo reč „glavni komandant“?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Ne. Samo je rekao da je razgovarao u komandi, u glavnom štabu, a nije pominjao nikakva imena.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da li vam je rekao da li su pripadnici glavnog štaba bilo šta njemu rekli u vezi s tim šta će uraditi u odnosu na vaše roditelje?

ADVOKAT GUY-SMITH: Ja ću još jednom da se oglasim, jer ovo je zaista informacija iz druge ruke i to iz višestruko udaljenog izvora, neidentifikovanog izvora, ne zna se kome se može pripisati ta informacija.

SUDIJA HOEPFEL: Molim vas odgovorite, gospodine Kearney.

TUŽILAC KEARNEY: Ja ću zamoliti Pretresno veće da dozvoli svedoku da odgovori, a da onda samo proceni koliko je to informacija iz druge ruke i da na osnovu toga odluči koju će težinu pridati tom odgovoru.

SUDIJA HOEPFEL: Molim vas, ako biste mogli da pojasnite s njim, odakle dolazi ta informacija, pošto je reč o informaciji iz druge ruke.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da li vam je gospodin Krasniqi rekao, tj. prvo, da li vam je rekao da li su pripadnici glavnog štaba bilo šta rekli o vašim roditeljima i onome šta se desilo 15. jula, kad je on otišao u Glođane/Gllogjan?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da, rekao je da je s njima raspravljao i pitao gde su moji roditelji. Dakle, pitao je gde su moji roditelji.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: A da li ste vi onda dobili neku informaciju, još neku informaciju, pored onoga što ste nam veći rekli.

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, ne.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da li je on dobio bilo kakvu informaciju na osnovu koje bi se identifikovalo ko je to bio u drugoj verziji događaja, ko je mogao da odvede vaše roditelje iz štaba?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Nije to rekao. Ništa nije rekao o sumnjama. Međutim, rekao sam mu šta sam ja mislio, pokušavao sam da mu pomognem da otkrije okolnosti. Sumnjao sam da je to zbog krvne osvete, koju smo imali sa jednom porodicom.

TUŽILAC KEARNEY: U redu, hvala.

ADVOKAT EMMERSON: Da li bi ovaj odgovor mogao da se malo pojasni.

SUDIJA HOEPFEL: Da, svakako, ja bih to očekivao, očekivao bih nova pitanja.

TUŽILAC KEARNEY: Pa, to je opširno pokriveno dokumentima koje smo uveli po Pravilu 92ter, a ja ću se time baviti kasnije tokom mog ispitivanja.

SUDIJA HOEPFEL: Da li je to dovoljno?

ADVOKAT GUY-SMITH: Mislim da bi ovo bio pravi trenutak da se time bavi zbog kontinuiteta iskaza. Jer, trebalo bi da imamo osnovu da bismo shvatili zašto je on pokušavao da pomogne gospodinu Krasniqiju koji je pokušavao da utvrdi šta se desilo.

ADVOKAT EMMERSON: I ako mogu da dodam, mislim da nije ispravno reći da se izjava po Pravilu 92ter bavi ovim aspektom razgovora u kojem svedok objašnjava svoje razloge i sumnje gospodinu Krasniqiju, ukazujući na to da to ima neke veze sa krvnom osvetom sa jednom drugom porodicom. I, umesto da se gospodin Kearney, sada time bavi u drugom kontekstu, po našem mišljenju, bilo bi ispravno i pošteno prema svedoku da se jasno dobiju dokazi u vezi sa tim sada, da bi se znalo zašto je on to rekao Dinu Krasniqiju i zašto je on imao takva uverenja i sumnjao i to povezivao sa krvnom osvetom, kao što je to rekao gospodinu Krasniqiju. A to bi bilo fer zbog unakrsnog ispitivanja.

TUŽILAC KEARNEY: Uz puno poštovanje mojih kolega, ja imam vrlo ograničeno vreme, kao što Pretresno veće zna, i ima stvari kojima moram da se pozabavim u svom ispitivanju. Moja namera je da se vratim na ovo pitanje kasnije.

SUDIJA HOEPFEL: Pobrinite se da se na to vratite u jednom trenutku.

TUŽILAC KEARNEY: Hvala.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Nakon tog razgovora sa Dinom Krasniqijem, da li ste kasnije, svedoče 62, ikada čuli bilo kakve izveštaje o otkrivanju tela bilo kojeg od vaših roditelja?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Ne shvatam vaše pitanje, mislite na isti dan.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Ne, u budućnosti. Da li ste, u jednom trenutku, čuli informacije o tome da su otkrivena tela vaših roditelja?

ADVOKAT EMMERSON: Da li mogu da kažem gospodinu Kearneyu, pošto se on brine zbog ograničenog vremena, ja nemam prigovora na sugestivna pitanja u vezi sa otkrivanjem tela i mislim da se gospodin Guy-Smith slaže sa mnom i to će mu to onda dati dovoljno vremena da ispita ono drugo pitanje kojim se nije bavio pre par trenutaka.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala. Gospodine Kearney.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Ja ću rado voditi svedoka kroz ovo. Hvala gospodine Emmerson. Svedoče 62, da li ste u jednom trenutku čuli od nekoga da je otkrivena lična karta vaše majke i da su to otkrile srpske vlasti?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Čuo sam. To je bilo početkom septembra. Jel' me pitate za to?

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da.

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Neko je video na televiziji i rekao da je spiker spomenuo ime moje majke. Ona je imala ličnu kartu sa sobom kad je otkriveno njeno telo.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Na osnovu vaših vlastitih saznanja, svedoče 62, kada je vaša majka odvedena od kuće, 12. jula 1998. godine, da li je ona, zaista, imala sa sobom svoju ličnu kartu?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Da li ste vi čuli da je ta lična karta nađena na telu koje je pronađeno u kanalu koji vodi u Radonjičko /Radoniq jezero?

SVEDOK 62 – ODGOVOR: Ljudi su mi to rekli. Ljudi koji su to videli na srpskoj televiziji. Ne sećam se koji je to kanal, ali to je program koji se emituje iz Beograda. Ja to sam nisam gledao. Međutim, ja im nisam verovao, pošto ja to sam nisam gledao, i ako nešto ne vidite vlastitim očima, onda to ostaju samo reči.

TUŽILAC KEARNEY – PITANJE: Želeo bih da idemo dalje, da se pozabavimo potencijalnom motivacijom za ovu otmicu. Pomenuli ste ranije da ste rekli Dinu Krasniqiju ...

(privatna sednica)

sekretar: Sada samo na javnoj sednici.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala, gospodine sekretaru. Prekidamo sada sa radom do sutra, u sudnici broj 1, u istoj sudnici, posle podne, kada ćemo nastaviti sa svedokom 62. Još nekih 10 minuta, tako ste vi ocenili gospodine Kearney, zar ne?

TUŽILAC KEARNEY: Da, časni Sude, dakako, to zavisi od toga kako ću napredovati sa pitanjima.

SUDIJA HOEPFEL: Svakako. No, dakle, vi ćete još neko vreme svedočiti, zatim će doći do pauze i kasnije, tokom dana, odgovaraćete na pitanja koja će vam postaviti Odbrana. U redu. Samo trenutak.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA HOEPFEL: Gospodine Kearney, vi ste imali neko pitanje koje se ticalo tumačenja našeg naloga u vezi sa dokumentima. Hteli ste da znate koji će to biti

dokumenti koji će se koristiti u unakrsnom ispitivanju. Da li je to još uvek otvoreno pitanje?

TUŽILAC KEARNEY: Da, ja sam tražio objašnjenje od Pretresnog veća u tom pogledu. Pokušao sam da dobijem objašnjenje i od svojih kolega.

SUDIJA HOEPFEL: Ja bih želeo da pojasnim da je ono što smo želeli da postignemo našim nalogom, da strana u postupku mora da da konkretan popis svih dokumenata i drugog materijala koji će se verovatno koristiti. Ako taj materijal nije na popisu po Pravilu 65 ter, onda te relevantne dokumente treba obelodaniti. Sada prekidano sa radom i vidimo se sutra, u sredu 13. juna, u 14.15 časova, u sudnici broj 1.

Sednica je završena u 19:03 h.

Nastavlja se u sredu, 13. juna 2007. godine u 14:15 h.

Fond za humanitarno pravo

